

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/54/2015
Identifikačné číslo spisu:	2105013386
Dátum vydania rozhodnutia:	03.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2105013386.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného T. L. pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák. a iné o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Zuzany Csenkyovej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 28. marca 2013, sp. zn. 6 To 83/2010 na neverejnom zasadnutí 03. augusta 2016 rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. L. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 13. mája 2010, sp. zn. 3 T 236/2005 bol obvinený T. L. uznaný za vinného v bode 1/ z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v bode 3/ z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1 Tr. zák. a v bode 4/ z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1. dňa 04. apríla 2002 v predajni B. v O. na ul. P. č. XX/C uzatvoril so spoločnosťou V. úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na kúpu tovaru - televízora zn. SONY v hodnote 29.990,- Sk, pričom pri uzavretí predmetnej zmluvy predložil svoj občiansky preukaz, cestovný pas, ako i potvrdenie zamestnávateľa o príjme od spol. U. U. s. r. o., o.z. U. O., hoci v uvedenej spoločnosti pracoval len do 01. 04. 2002 doposiaľ nesplatil ani jednu mesačnú splátku, uhradil priamu platbu vo výške 6.000,- Sk a poskytnutý úver sa zaviazal splácať v 24 mesačných splátkach po 1.429,- Sk, čím spôsobil poškodenej spoločnosti V. škodu vo výške 23.990,-Sk,

2. dňa 27. júla 2003 v čase o 06:00 hod vo vstupnej hale ubytovne na W. ulici č. 24 v O. fyzicky napadol službukonajúceho pracovníka poriadkovej Služby ubytovne L. X. orezávacím nožikom s dĺžkou čepele 2 cm, pričom tomuto spôsobil bodnú ranu na ľavej strane prednej hrudnej steny asi 3 cm pod kľúčnou kosťou asi 1,5 cm dlhú a 2 cm hlbokú, odreninu kože v oblasti čela vpravo s pohmoždením mäkkých tkanív, odreninu kože v oblasti pred ľavou ušnicou, odreninu kože v oblasti ľavého predlaktia s pohmoždením mäkkých tkanív a traumatickú stresovú poruchu s dobou liečenia a práceneschopnosťou od

27. 07. 2003 do 17. 08. 2003,

3. v presne nezistenom čase od 17. januára 2004 do 29. marca 2004 v O. na ulici C. č. XX využil nepozornosť svojej matky Q. L. a z peňaženky, ktorú mala odloženú v kuchyni na stole jej odcudzil hotovosť 1.000,- Sk, zo spálne jej odcudzil predmety zo žltého kovu a to 1 ks pánsku retiazku s príveskom v tvare škorpióna, 1 ks pánsky pečatný prsteň s monogramom E.P., 1 ks dámsku obrúčku, 2 ks retiazky hranaté na ruku, 1 ks retiazky s príveskom slzy, 1 ks. retiazky s príveskom v tvare raka, 1 dámsky prepletený prsteň, 1 ks dámsky prsteň, 1 ks prsteň v tvare vrany, 1 pár detských náušnic v tvare kruhu, čím spôsobil Q. L. odcudzením vecí škodu vo výške 29.800,-Sk,

4. dňa 21. mája 2004 v čase asi o 08:00 hod v O. na W. ulici na nadchode vedúcom k železničnej stanici pri budove K. lúpežne prepadol Y. K. tak, že ju pravou rukou chytil za krk a z ruky jej vytrhol ramienkovú koženú dámsku kabelku, s ktorou odišiel opodiaľ, tam z nej vybral peňaženku s hotovosťou 3.500,- Sk, 6 ks zlatých dámskych prsteňov, platobnú kartu VÚB, kabelku odhodil na zem a z miesta ušiel, čím Y. K. spôsobil škodu najmenej 15.500,- Sk.

Za to mu súd podľa § 234 ods. 1, § 35 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 15 ods. 3 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, č. k. 6 T 87/2004 zo dňa 17. mája 2004, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. súd poškodených:

1/ V., IČO: XXXXXXXXX,

2/ L. X., nar. XX. B. XXXX, bytom Z. č. XXX,

3/ Q. L. nar. XX. Y. XXXX, bytom O., C. č. XX,

4/ Y. K., nar. XX. C. XXXX, trvale bytom O., T. O. č. 7, prechodne bytom O., W. č. XX,

odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o veciach občianskoprávných.

Na podklade odvolania obvineného a okresného prokurátora Krajský súd v Trnave rozsudkom z 28. marca 2013, sp. zn. 6 To 83/2010 rozhodol tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 2 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005) napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 259 ods. 3 Tr. por. za skutky v bodoch 1/ až 3/ súd u obžalovaného T. L., nar. XX. Y. XXXX, s použitím § 37 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 upustil od uloženia súhrnného trestu, a to s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Trnava pod sp.zn. 6 T 87/2004 zo dňa 17. mája 2004, právoplatného dňa 19. augusta 2004.

Za skutok v bode 4/ obvinenému

T. L., nar. XX. Y. XXXX v B., trvale bytom O., C. č. XX, bez pracovného pomeru, na slobode,

podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 uložil trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do II. (druhej) nápravno-výchovnej

skupiny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal prostredníctvom ustanovenej obhajkyne dovolanie obvinený T. L..

Obvinený v ňom uplatnil dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. Podľa jeho názoru bolo v posudzovanej veci zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený v nasledovných skutočnostiach.

Poukázal na ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a podľa jeho názoru nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí súdov obidvoch stupňov a navyše prvostupňového rozsudku týkajúce sa výroku o uloženom treste, ktoré sú podľa jeho názoru absolútne nepreskúmateľné. Krajský súd pri rozhodovaní o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí 28. marca 2013 rozhodol v jeho neprítomnosti a nezisťoval a nespýtal sa ho, či súhlasí s tým, aby jeho obhajca bol na ňom zastúpený iným obhajcom.

Navrhol preto, aby najvyšší súd rozsudky súdov obidvoch stupňov zrušil a príslušnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie poškodeným a Okresnému prokurátorovi Trnava.

V písomnom podaní doručenom Okresnému súdu Trnava 09. januára 2015 okresný prokurátor napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch označil za zákonný a správny s tým, že právo na obhajobu obvineného porušené nebolo a verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obvineného po tom, ako tento výslovne požiadal, aby sa vykonalo v jeho neprítomnosti. Navrhol preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poškodené strany sa k dovolaniu obvineného nevyjadrili.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 dovolanie možno podať ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

d/ hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Zásadným porušením práva na obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe alebo stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať keď orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase skutočne vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním.

Dovolací dôvod podľa § 371 písm. d/ Tr. por. možno uplatniť len v prípade nerešpektovania ustanovení zákona o konaní hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného (bez splnenia zákonných podmienok).

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

V predmetnej veci ani k jednému z uvedených prípadov zásadného porušenia práva na obhajobu (obvinený v podanom dovolaní v tomto smere nič ani nenamietal a porušenie tohto práva vyvodzoval výlučne z nezistenia skutkového stavu v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. a nedostatočného odôvodnenia rozhodnutí súdov obidvoch stupňov.

Najvyšší súd už opakovane judikoval, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o rešpektovanie § 168 ods. 1 Tr. por. (o odôvodnení rozsudku) súdmi obidvoch stupňov najvyšší súd uvádza, že tieto v ňom zákone zodpovedajúcim a dostatočne zrozumiteľným spôsobom vysvetlili svoje úvahy o vine, právnom posúdení konania obvineného, ako aj úvahy o uloženom treste tak, aby z nich obvinený zistil na podklade ktorých skutočností k týmto záverom dospeli. Pokiaľ krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na zistenia vyplývajúce z odôvodnenia súdu prvého stupňa najvyšší súd poznamenáva, že rozhodnutia súdov obidvoch stupňov v tej istej veci tvoria jednotu, na čo napokon poukázal aj Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. najvyšší súd poukazuje na stranu 571 predloženého spisu, z ktorej vyplýva, že obvinený T. L. pri výsluchu pred sudcom Krajského súdu Trnava 13. marca 2013 výslovne prehlásil, že „pre prípad, že by som sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu na deň 23. marca 2013 o 10.00 hod. nedostavil, dávam súhlas, aby odvolacie konanie prebehlo v mojej neprítomnosti“.

Z uvedeného vyplýva, že zákonné podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti obvineného splnené boli a za okolností, že sa na verejné zasadnutie odvolacieho súdu obvinený skutočne nedostavil, výsluchom tohto nezisťoval (ani nemohol zisťovať), či súhlasí s tým, aby ho na verejnom zasadnutí zastupoval obhajca na tento úkon splnomocnený ustanoveným obhajcom. Z obsahu predloženého spisu najvyšší súd navyše zistil, že tento svoje povinnosti obhajcu na vykonanom verejnom zasadnutí realizoval v súlade so zákonom.

Podľa § 298 Tr. por. na verejnosť, konanie, začiatok a odročenie verejného zasadnutia sa použijú primerane ustanovenia o hlavnom pojednávaní.

Z ustanovenia § 277 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že hlavné pojednávanie sa odročí v prípade ak sa objaví prekážka, pre ktorú nemožno hlavné pojednávanie vykonať alebo v ňom pokračovať. Takýto stav však na verejnom zasadnutí v posudzovanej veci nenastal a preto krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď verejné zasadnutie vykonal aj v neprítomnosti obvineného.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.